

це-то ти съ любовь къмъ него, и моли му ся като че го си видѣлъ. Бжди толкозъ усърденъ, колкото щѣше да бждешъ ако бы да го обы- каляше голѣмо число народъ, презъ които и- скаше да минешъ. Повыкай го както слѣпецъ- ть, който, ако и да го не виждаше, извика, „Господи, помилуй мя.,“ Твое-то положеніе е по добро отъ положеніе-то на онѣзи, които живѣяли когато Исусъ бѣше на землѣ-тъ. Тѣ нѣкогашъ ся принуждавахъ да ходѣтъ на- далечъ за да го видѣтъ; и нѣкогашъ не мо- жяхъ отъ множество-то да ся приближѣтъ при него, но той сякога е близо до тебе; и ако и да го не видишь, той вижда тебе, познава сички-тѣ ти чувства, и слуша сичко щото му говоришь. Ный отивамы при Исуса, кога- то сърдца-та ни го искать. Ако усѣщамы грѣ- шно-то и бѣдно-то си сѣстояніе; ако вѣру- вамы че Исусъ може и иска да ны прости и спасе; и ако му ся молимъ да ни помага, и а- ко уповаемъ сѣрдечно на него като на прія- тель—туй е отиваніе при него. Ный отивамы при Исуса, ако имамы сѣщи-тѣ чувства и же- ланія като че го видѣхмы и отидохмы при не- го и му ся молихмы да ны благослови, ако и да не видимъ лице-то му, нито да слушаемы гласъ-тъ му. Грѣшниче, ако ся покаешъ за грѣхове-тѣ си, и сѣрдечно ся молишь на И- еуса, „Спаси мя.,“ то отивашъ при него.